

Blauwe Ruis

NIEUWSBRIEF

ANTWERPEN - BANJUL
13 - 29 NOVEMBER 2010

NIEUWSBRIEF 5 – donderdag 25 november 2010

22-11-2010

De tiende dag

Zaterdag zijn de malariapillen uitgedeeld. Thuis moeten we ze nog een week doorslikken.

6 uur: De route gaat vandaag van Nouakchott naar Gerou (580 km)

In het donker rijden we de stad uit; 3miljoen inwoners, (de Senegalezen niet meegerekend.)

Het is oppassen geblazen. Auto's rijden zonder lichten. Veel winkeltjes zijn al open en er is zowaar een ochtendspits.

De twee portiers van het hotel zijn onderschepte bootvluchtelingen uit Burkina Fasso. Hun 'kamer' is een hoekje van de gang, matras en stoel. Ze worden als slaven behandeld. De wc mogen ze hier niet gebruiken maar moeten naar de 5e etage, Wat daar is laat zich raden. Ze verdienen nauwelijks iets en moeten dag en nacht paraat zijn.

7 uur: We rijden de opkomende zon tegemoet. De wolken kleuren al roze. Lydia staat uit het open dak te filmen .

Glooiend landschap, rood/bruin zand. Eerst nog wat huisjes daarna wordt het steeds leger op wat bomen en struiken na.

7.15 uur: We zien de zon opkomen boven de horizon. Het blijft steeds weer fascinerend,

7.30 uur: Gerammel onder de auto van Koert. De achterdemper is afgebroken. Auto op de krik. Koert probeert iets te doen met een leeg cola-blikje. Het achterste deel van de uitlaat is losgeraakt. Het blikje biedt geen soelaas. Dan wordt het laatste deel van de uitlaat er maar afgehaald. Na tien minuten rijden we verder, met veel meer gepruttel uiteraard.

7.40 uur: We rijden door een kuil/gat. Koert voelt een trilling .Er zijn problemen met een wiel. Toch maar weer verder rijden. Over 50 km is er een stop geplanned. Nu wordt de band eraf gehaald en de het reserve-wiel uit de koffer gehaald. Ach, geen goede bouten voor dit wiel. De oude band wordt er dus maar weer opgezet. Met een deuk in de velg kun je ook wel rijden. We zitten wel te trillen in de stoel. Als het niet zo lullig was zou ik genieten van de gratis massage.

Er liggen verschillende dode dieren op de weg. Nu snappen we waarom; Voor ons komt een ezel in draf richting rijweg en wil oversteken. Een beetje uitwijken en veel getoeter. Deze ezel blijkt toch verstandiger en stopt precies in de berm.

Voor het eerst zien we ook koeien langs de in de woestijn.

Buiten is het om 8.30 uur al 22 gr.

Wat wordt er genuttigd in de auto's: water, mandarijnen en weer veel water.

Voor ons zien we een lange rechte weg omhoog en omlaag gaan door een heuvelig landschap

9.00 uur: We rijden het Sahelgebied binnen.

De irritatie begint toe te slaan, gaan we stoppen voor een broodje of niet (we hebben nog niet ontbeten) de een wil doorrijden, de ander niet. Toch maar stoppen en wat eten.

Dan gaat de karavaan weer verder. Eigenlijk is het bijzonder dat met zoveel pech onderweg de sfeer steeds goed bleef. Een klein beetje morren mag dan nu ook wel.

Slechte weg, veel ezels en geiten en gaten. Soms lijkt het als we een heuvel opgaan alsof we ten hemel stijgen maar iedere keer landen we weer op de weg met weer een eindeloze vlakke voor ons.

10.30 uur: 36 gr buiten. Uitgestrekt verdord land. Links van ons zien we een meer. Vanuit de verschillende windstreken sjokken rijen koeien die richting meer gaan. Er is dus nog water.

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEWSBRIEF

Vanaf half twaalf rijden we over een prima asfaltweg. Nauwelijks gaten en hobbels

14.00 uur: de dorpjes waar we doorheenrijden zien er verlaten uit. De winkeltjes zijn dicht, nauwelijks mensen op straat. Te heet. Buiten temperatuur in de zon 55 gr.

Tegen de avond zal er wel weer wat reuring zijn.

Er komt wat variatie in het landschap. Voor ons zien we een bergketen, het massief van Assaba. Hier gaan we doorheen via de pas 'du djoek.'

We gaan richting Kiffa en dan zuidwaarts naar Mali.

Ineens komen we een bonte stoet mensen tegen. We mogen niet over de weg, maar moeten uitwijken via de berm. In een grote tent zitten keurig op de eerste rij 10 mannen in witte uniformen. De president is op bezoek. Lydia heeft hem kunnen filmen, vanuit de auto weliswaar.

De mensen staan opgepakt tegen elkaar aan, waarschijnlijk al uren, om de machtige man van het land te zien. Ze zijn net zo gek als Nederlanders op prinsjesdag. We kijken even maar gaan dan weer snel verder. Uit de verschillende tenten die opgesteld staan maken we op dat er, als de president weer weg is, gefeest zal worden.

Om 16.00 uur komen we aan in ons hotel. Een wijntje of biertje gaat er wel in

Tien uur in een hete auto maakt dorstig.

23-11-2010

De elfde dag

Vandaag hebben we een aangepast programma wat betreft Mauritanië. Van Querou gaan we naar Nioro du Sahel via Ayoun en Altrous.

6.15 uur: Op pad

Om 7.30 uur komen we in Kiffa, en hebben al weer 3 controles gehad. Na dit dorp begint de slechte weg. Dikke stofwolken voor ons, 40 km per uur

Het blijkt een ZEER slechte weg. Enorme kuilen en gaten. Ad roept door de Porto dat er tussen de gaten nog wel stukjes asfalt zijn. 90 km lang is dit stuk. De auto's rijden hard, soms zelfs 100 km/uur. Volgens de deskundigen schijnt het dat je de dan min of meer over de gaten vliegt en dus minder kans hebt op een klapband.. Tot nu toe klopt het. Maar we zien ineens dat de achterdemper van Ad loshangt. Het rubber hangt er nog wel aan en is niet gescheurd, een fluitje van een cent om te maken. Na 5 minuten heeft Koert een klapband. Door al het gehobbel en geschud duurde het even voor we het in de gaten hadden.

Een extra probleem. We hebben wel die reserveband maar geen passende bouten.

Koert stelt voor dat iemand de weg afrijdt op zoek naar een autowrak (die liggen hier nog al eens) waar de velgen nog omheen zitten. Hopelijk dan ook nog bouten.

Dit is toch niet nodig. De band er op en bouten goed aangedraaid. Een passerende vrachtwagen heeft met z'n luchtcompressietank ons van lucht voorzien. Het ventiel van de band is stuk.

We blijven hopen dat we het laatste stuk (50 km) zonder nog een lekke band halen.

Een paar minuten later zien we voor in de motorkap een flinke bult verrijzen. Na inspectie is het duidelijk. De linker schokbreker is afgeknapt en heeft zich tegen de motorkap geperst. Hier is niets aan te repareren door ons. 70 km verder is een dorp, daar zal het een en ander gekast moeten worden. Nu stoppen we een deken tussen schokdemper en motorkap.

Koert rijdt voorop (dit is de pechauto) rijdt vooral met de rechterbanden door de gaten om het linkervoorwiel te ontzien.

Bij diepe gaten en grote schokken zien we de bult op de motorkap groter worden, waardoor een soort krater ontstaat..

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEWSBRIEF

10.00 uur en buiten is het al 36 gr.

Af en toe komt er een enorme stank de auto binnen. Niet gek, er liggen overal kadavers langs de weg.

10.10 uur: weer controle.

11.00 uur: de rechterschokbreker breekt af. We moeten nog 15 km naar het dorpje. Met slaapzakken worden de twee schokbrekers in de watten gelegd.. Langzaam rijden we verder. Misschien was dat vliegen over de gaten toch niet zo'n goed idee.

Om 12.00 uur zijn we bij het dorp. Een zeer primitieve garage langs de weg, maar wel met prima vaklui, blijkt later. Binnen 30 min. Is alles gerepareerd. De schotels van de schokbrekers zijn vervangen. A raison van 70 euro.

Om 12.30 uur rijden we weer. Buiten 41 gr. De weg ziet er goed uit. We kunnen flink doorrijden en eindelijk weer om ons heen kijken. Rood/bruine vlaktes met verspreide bossages. In de dorpjes geen asfaltwegen, erg stoffig, veel zwarte mensen, ezelskarren die alle tijd nemen om over te steken of onverstoort midden op de weg blijven staan. De mensen zijn vriendelijk, zwaaien steeds. Prachtige gekleurde kleding

14.00 uur: In het landschap zien we tussen de zandduinen grillige solitaire rotsformaties. Rechts staat met een heel klein beetje fantasie een grote afgebrande kathedraal Benzine tanken en weer controle. We maken fotokopieën van de fiches. We hebben er nu al 50 gebruikt. Het laatste stuk rijden we door de savanne. Je verwacht hier groot wild te zien, maar dat is hier niet.

De laatste controles voor vandaag. Via verschillende kantoortjes passeren we de grens. Nu nog de peage en dat was het dan. Op het laatste stuk dat we gereden hebben zijn hier niet lang geleden Italianen ontvoerd door El Quaida. De politie zegt dus ook dat ze zo veel controleren voor onze veiligheid. Het zal wel, volgens mij is het pure werkverschaffing.

We zijn in Mali. De overgang is groot . Geen kleurige gewaden, geen 'blauwe mannen', lekkere houtskoolgeurtjes en geen gesluierde vrouwen meer, wel op brommers. We kunnen hun gezichten zien en eindelijk kunnen we zien of ze mooi zijn (Volgens een man uit Burundi zijn de Ethiopiërs het mooist) je kunt wel denken Black is Black, maar er zijn verschillen. Geen mooie zonsopgang, maar we zijn erg blij dat we na deze dag vol pech en 15 uur in de auto bij de witte paters aankomen.

24 -11-2010

De twaalfde dag

Gisteravond stond een gedekte tafel buiten toen we aankwamen. We aten soep, spaghetti (geen haute cuisine) en meloen. Het smaakte voortreffelijk.

We konden kiezen tussen wijn of bier.

Nog een uurtje verplicht praten met de mensen, eigenlijk zijn we te moe, en dan naar bed. We sliepen in met tromgeroffel op de achtergrond, er was een bruilofsfeest.

Na het ontbijt een prachtig tafereel. De pater rijdt op z'n brommer voor ons uit om ons door de stad te loodsen..

We vertrekken om 8 uur.

Op advies van de pater namen we een andere minder slechte weg, wel 100 km. Langer. We moesten wel even slikken, maar dan heb je ook wat.

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEUWSBRIEF

Prima tweebaansweg. De auto's rijden als zonnetjes, de buitentemperatuur past zich aan. Bij de poelen die we passeren worden kuddes gedrenkt en de was gedaan. Woensdag wasdag? De kleurige kleding ligt over het hoge gras gedrapeerd. We rijden langs zeer hoog opgetaste vrachtwagentjes daarbovenop weer mensen. Links en rechtsoverhelling houden ze zich toch aardig in balans. Dat is nog eens wat anders dan in Nederland, waar je dagelijks meldingen krijgt van gekantelde vrachtwagens; de linkerrijbaan is afgesloten.

We komen in Kayes, de kookpot van Afrika . In dit gedeelte van Afrika is de temp. gemiddeld 45 graden. Een groot gedeelte van het jaar is het 's nachts 40 gr.

In Mauritanië zagen we overal kadavers langs de weg. Je zag het, maar kon het vooral ruiken. In Mali zijn de dieren misschien wat intelligenter want ze steken net zo veel over maar een dooie ezel of koe zien we niet.

Ik zie een paar wandelende bosjes aankomen door het veld. Een hallucinatie? Het zou onderhand wel kunnen. Maar nu ze dichterbij zijn zie ik 2 vrouwen met grote bossen takken op hun hoofd.

Om 13.00 uur een incident bij de politiecontrole. Lydia was vrijpostig aan het filmen, geen idee dat men het op een afstand erg zou vinden. Komt er ineens een vent op ons af duikt de auto in en grist de camera van Lydia af.

Hij is pisnijdig, wil de camera op de grond smijten, doet dat toch en gebaart om naar het kantoortje te komen. Daar speelt zich het een en ander af, een enorm boze chef, met z'n vuist op tafel slaand veel gelul van Koert die in het Frans de boel probeert te sussen.

Het stuk film moest gewist worden en na een kwartier konden we toch weer verder met camera.

Onze waardering voor de Malinezen wisselt van, wat een aardige mensen, tot wat een klootzakken.

Ik denk niet dat we in deze dag het Malinese temperament kunnen doorgronden

De eerste apen zien we. Waar apenbroodbomen staan zijn dus ook apen, niet gek toch? En bij apen denken we aan bananen. Laten we die nou net gekocht hebben

Net toen ik bedacht dat je overal ter wereld joggers ziet maar dat men er hier maar vanaf ziet, zien we een paar lopers langs de weg. Dit is het enige sportieve gebeuren dat we zagen, afgezien van balletje trappen op de pleintjes.

We gaan van Niore du Sahel naar Tambacounda.

Na enige tijd zien we de Baobabs, grote grillige bomen, een beetje angstaanjagend in het donker, lijkt me. De meeste zijn kaal maar wel met grote vruchten eraan.

Ik heb gisteren in de auto 'de kleine prins' weer eens gelezen. Het tekeningetje in het boekje is behoorlijk natuurgetrouw

Om 15.15 uur de grens Mali-Senegal

16.30 uur: alle formaliteiten zijn afgehandeld en we kunnen Senegal binnenrijden. We hebben nu nog 190 km te gaan.

Het is warm, 46 gr. buiten, soms 56 in de auto. Als we hard rijden geeft de wind wat verkoeling.

Nu 42 gr. binnen en buiten.

Wat zal ik van het landschap vertellen.

Vlaktes met hoog gras, dan weer kaal, soms weer een paar struiken of bomen. Dit wordt te saai om te lezen. Je moet het zien hoe mooi het steeds weer is.

In Senegal wordt het steeds groener.

Nog 110 km rechte weg. We gooien de laatste jerrycan diesel in de auto.

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEUWSBRIEF

Aan de horizon donkere wolken, een stad in vlammen? Een bosbrand? Het blijkt het gevolg van afvalverbranding. De ondergaande zon zakt weg in de rook.

Eigenlijk hadden we een rustige dag maar toch duurde de tocht weer erg lang.
's Ochtends zien we niet op tegen 600 km rijden. Maar wat duren die laatste 50 km lang.

Om 19.00 uur zijn we in het hotel. Een compound met hutjes en zwembad. Het eerste wat ik doe is te water gaan. Op je rug zwemmen en naar de sterren kijken dat is ontspannend.

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis NIEUWSBRIEF

ANTWERPEN - BANJUL
13 - 29 NOVEMBER 2010

Blauwe Ruis 2010 wordt mede mogelijk gemaakt door:

Joke Karstanje **Hugo & Veerle Callens** **Dhr. De Ruytter**
Andre & Jose Weststrate **Dr. De Graaf** **Dhr & Mevr Izeboud**
Dhr S van Goor **Dhr. en Mevr. Clarysse - Depla** **Dr. Deforche**
Mevr. Duhamel - De Block **Mevr. Klarenbeek** **Paul Zonderland**
Dhr. Lagast, Pastoor Westende **Hart voor Gambia Westende**
Ko & Els Blomaard **Wim van Gelder** **Tarzan & Tommy Rutgers**

AAR | Accountants- en
Adviesgroep Rijkse |

CINE CITY

Hendrikus®

Sizzer

SINGELFILM

smooth

JOCHEM
WESTSTRATE

gowiththeflow
PRODUCTIONS

van Kruijningen
Reklame

Afilm

stanley
autoservice

CAMKALOT

e one
entertainmentone

Zuiver
Zeeuws water

NHT
WEBSITES

ENCANTADO
Het
winkeltje

AUDIOVISUAL FACILITIES

Administratie en Adviesbureau
J.P. Wiskerke

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEUWSBRIEF

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.